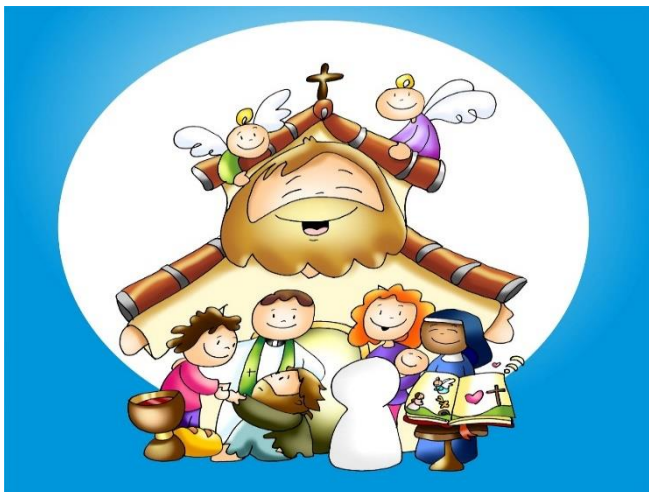

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
25 DE SETEMBRE DE 2022
DIUMENGE XXVI
DE DURANT L'ANY
Any 70. suplement núm. 4.100**

**DURANT LA SETMANA DEL 26 DE
SETEMBRE AL 2 D'OCTUBRE, PREGAREM
A SANT JOSEP:**

Dilluns, 26: En acció de gràcies a sant Josep.
Dimarts, 27: a sant Josep. **Dimecres, 28:**
Ferran Bonet Foix. **Dijous, 29:** Anna M. Rich
Palmada; Josep i Montserrat; Miquel Bataller.
Divendres, 30: Segunda Méndez Pérez (2on.
Aniversari) Josep Arxer Anglada; Dolors
Canal Solà. **Dissabte, 1:** Lluís Camps Tixis.
Diumenge, 2: dif. fam. Bordas; Carme Tubau
Xargay

**DURANT LA SETMANA DEL 26 DE
SETEMBRE AL 2 D'OCTUBRE, PREGAREM
A SANT PAU:**

Dissabte 1: Intenció particular.
Diumenge, 2: Segunda Méndez Pérez.

Pregària per qualsevol dia

**Totes les persones hauríem de mirar
al llarg del dia en 6 direccions.**

Endavant, per saber on anem.

Endarrere, per recordar d'on venim.

A sota, per no trepitjar ningú.

**Als costats, per veure qui ens
acompanya en els moments difícils.**

**Amunt, per saber que Déu ens mira
i ens està cuidant,**

I a dins, per no deixar d'estimar-nos.

Pregària de la comunitat

Déu nostre, Pare-Mare,
ensenyeu-nos a viure en comunitat.

Que visquem el temps i els dies que ens doneu
sense angoixes i amb agraïment.

Que ens ajudem a caminar, cadascú a la seva
manera:

uns, plens d'inquietuds i amb ganes de risc,
i altres, amb contemplació i gratuïtat.

Que trobem l'equilibri entre el nostre creixement i el
dels altres,
acceptant de cor els temps de renúncies,
i estimant els temps de plenitud.

Que ens recolzem en moments de cansament,
d'avorriment o de desànim,
i no oblidem el bon humor i la imaginació.

Que no siguem esclaus de la comunitat ni dels
seus ideals,
perquè la nostra vida és molt més important:
que puguem viure junts amb llibertat.

Que no convertim en problemes les dificultats,
i sapiguem ser al costat del qui pateix,
discretament i amb tendresa.

Que respectem el creixement personal,
restant oberts a la complexitat humana de cadascú
amb una confiança incondicional.

Que acollim els moments de silenci i de reserva,
els moments de dubte i de dificultat,
perquè només així
recollirem els seus fruits imprevisibles i saborosos.

Que, enmig de la tensió i l'esforç per tirar endavant,
sapiguem respirar tot l'aire fresc que puguem
per a ser cada vegada més humans.

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada
primer diumenge de mes les col·lectes de totes les
misses seran destinades a pagar les obres de la
reforma del presbiteri i la capella.
Agraïrem donatius per aquesta finalitat!

Es volen casar...

L'Eman Tanveer amb la **Martha Alicia
Merino Ferman**, ambdós de la parròquia
de sant Josep.

“Enfortint la nostra comunitat”

Aquest és el lema de la parròquia per aquest curs 2022-2023. Estem en temps de sínode, i el sentit de comunitat és un dels eixos importants i que marquen el nostre sentit i pertinença a l'Església. Avui més que mai hem de procurar viure i aprofundir el seu significat; i al mateix temps fer-ne expressió en els gestos d'amor, de servei i de tendresa que fem en les nostres accions i tasques que realitzem en la comunitat.

La parròquia no és només un edifici que ens aplega per realitzar un servei, anar a missa, un funeral, una pregària, un tràmit burocràtic, que ens acull en l'esplai, ens dona consell i ens fa ser solidaris... La parròquia són les persones, els rostres concrets, els noms dels quals coneixem i estimem, i sabem per ells què és ser parròquia! Som creïbles quan som una Església que comunica una Paraula de vida, que dona sentit al que vivim com a persones, amb senzillesa i alhora que transmet un gest de tendresa, d'esperança i d'alegria. Com a comunitat som cridats a fer possible -durant aquest nou curs que ara iniciem- a continuar aquest camí sinodal, per refer lligams, amb diàleg amb les persones – en el seu moment vital- i compartint l'amor de Déu que es manifesta en cada persona que trobem al nostre camí. Només així podrem enfortir la nostra comunitat, donant-li vida i estimul.

Aquest és el text de reflexió per als grups de la parròquia, i per a tots nosaltres que ens pot ajudar a enfortir el que vivim i com ho vivim...

El sembrador de nous

Un bon dia un empresari caminava pel camp per esbargir-se una mica i respirar aire pur; quan de sobte va veure un home força vellet que feia uns forats al terra una mica grans, i amb molta cura. Encuriós s'hi va apropar per preguntar-li perquè els feia.

L'home se'l va mirar i li digué:

- “A mi m'agraden molt les nous des de sempre. Ahir vaig menjar-ne una exquisida com mai em recordava haver-ne menjat cap! Així que he decidit de sembrar-ne unes quantes perquè no es perdi la llavor!”

L'empresari es va entristir només de pensar que d'aquella feina no en trauria res, ell mai no en menjaria cap de nou d'aquelles... i li va respondre:

- “perdoni'm, vostè ja sap que perquè una noguera doni fruits han de passar molts anys? I em temo que de ben segur, vostè no en recollirà de les seves nous! Pregunto, no ha pensat que seria més profitós per a vostè sembrar tomàquets, melons o síndries, que li donarien fruits ben aviat, i vostè els podria assaborir?”

L'home es va recolzar en l'aixada i se'l va mirar en silenci. L'empresari no sabia si sentir-se molt llest per l'observació o avergonyit per haver estat poc delicat amb les seves afirmacions. Passats uns segons, que a l'empresari li semblaren eterns, l'home li respongué:

- “Jove, tota la vida he gaudit de les nous que d'altres van sembrar i conrear, i que segurament ells tampoc van tastar; perquè quan es tracta de nogueres no li correspon al sembrador menjar-se-les. Per això, donat que jo vaig menjar nous gracies a persones generoses que van pensar en els altres en sembrar-les, jo també ho faig avui. Sense preocupar-me gaire si en menjaré o no, potser en gaudiran els seus fills o els meus nets, o d'altres persones. Simplement pensar això ja em fa feliç!”

Molt emocionat, l'empresari el va abraçar ben fort, i li va agrair la seva sàvia resposta i la seva gran generositat.